

Bolezen	Klinični znaki
Steklina pri psu, mački in belem dihurju	Pojavi se neobičajno vedenje, neposlušnost, žival se umika v temna mesta. So nemirne, grebejo s prednjimi nogami, lajajo ali grizejo predmete brez razloga. Žival se vznemiri že ob gladenju z roko. Telesna temperatura je povišana na 40 °C. V primeru osvetlitve z močno svetlobo se pojavijo krči, zenice so nesimetrično odprte. Odklanjajo hrano in vodo, s težavo požirajo. Od tretjega dne dalje se nemir intenzivira, besno grizejo predmete, brezciljno hodijo in se ne vračajo domov. Ob srečanju z živalmi se z njimi spopadejo. Če je žival zaprta v kletki, grize rešetke. Nastopi paraliza požiralnih mišic, gobec je odprt, iz njega visi jezik, žival se intenzivno slini. Zaradi paralize mišic zadnjih okončin je hoja neuskklajena, sčasoma je gibanje onemogočeno. Žival poskuša vstati le s sprednjimi nogami. Bolezen se zaključi s smrtjo.
Steklina pri kopitarjih	Pojavi se razdražljivost, živali so plašne in nemirne, z glavo rinejo v zid. Napadajo ostale konje in druge živali. Pri gibanju se zaletavajo v ovire, imajo izrazitejši spolni nagon, s prednjimi nogami kopljejo po tleh. Požiranje postane oteženo, zavračajo hrano in vodo, pojavijo se kolike, neuravnotežena hoja, paraliza najprej zadnjih okončin in smrt.
Steklina pri parkljarjih	Pojavi se neješčnost, atonija vampa, drža glave je vzravnana, nenaravna. Prisoten je nemir, intenzivno odreagirajo na zunanje dražljaje, postanejo napadalne. S prednjimi nogami kopljejo po zemlji, se zaletavajo v predmete do te mere, da polomijo rogove. Pojavljajo se ponavljajoči napadi nemira, srbečica, škrtanje z zobmi, zaustavi se prežvekovanje, sledi smrt, običajno pred pojavom paralize.
Steklina pri prašičih	V prvi fazi se umaknejo v temen prostor ali se zarijejo v slamo. Pojavi se nemir, grizejo različne predmete, odklanjajo hrano in vodo. Nastopi paraliza in smrt.
Steklina pri lisicah	Bolne lisice izgubijo strah pred človekom. Opazimo jih lahko tudi podnevi, pridejo v naselja, hleve z živino. V začetku napadajo samo ko so izzvane, kasneje dobijo izbruhe napadalnosti, sledi progresivna paraliza, nekoordinirana hoja, tonično-klonični krči in smrt.
Steklina pri srnjadi, jelenjadi	Živali imajo anoreksijo, tavajo po gozdu in se oglašajo, izgubijo strah pred človekom in so napadalne. Z glavo udarjajo v drevesa do te mere, da si polomijo rogove, na glavi je dlaka oguljena in glava je okrvavljena. Imajo nekoordinirano hojo in lahko nenadoma padajo.